

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 103.601 van 15 februari 2002

A. 74.258/VIII-2221

In zake: **BAUDRU** Gérard,
 rue Hautem 64
 7500 Doornik,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Gérard BAUDRU de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 18 februari 1997 houdende weigering van zijn op 28 augustus 1996 ingediende cumulatie-aanvraag;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2001 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2001 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 december 2001;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DESMECHT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer GROBELNY, inspecteur bij een fiscaal bestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Verzoeker is landmeter-expert bij de administratie van het Kadaster van het Ministerie van Financiën.

Op 5 januari 1995 wordt hij gemachtigd om cursussen inzake het kadaster te geven aan het instituut voor voortgezette opleiding voor de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen in Doornik. Hij was reeds gemachtigd om thuis hypotheekoverschrijvingen te doen, prestaties die op zes uur per week werden geschat.

Verzoeker vraagt op 28 augustus 1996 een nieuwe machtiging tot cumulatie voor werkzaamheden voor rekening van particulieren die verband houden met het werk van landmeter-schatter van onroerende goederen. Hij preciseert dat deze activiteit zou worden uitgeoefend buiten de diensturen en geen deskundigenonderzoeken zou omvatten.

Op 9 september 1996 verzoekt de directeur-generaal van het hoofdbestuur van het Kadaster de directeur-generaal te Bergen verzoeker te vragen hem mede te delen of hij reeds bij wijze van cumulatie voor rekening van particulieren en openbare instellingen werkzaamheden uitvoert die verband houden met het werk

van landmeter-schatter van onroerende goederen. Verzoeker antwoordt dat hij sinds 1993 dit soort van activiteiten uitoefent.

Op 25 oktober 1996 vraagt de directeur-generaal aan de gewestelijk directeur verzoeker ervan in kennis te stellen dat hij de regelgeving inzake cumulatie overtreedt en onmiddellijk een einde moet maken aan zijn activiteiten op de grond dat de machtiging tot cumulatie vooraf dient te worden verleend, waarbij hij voorts stelt dat cumulatie waarvoor geen machtiging is verleend tot een tuchtstraf aanleiding kan geven.

De directieraad van het Ministerie van Financiën beraadslaagt op 6 december 1996 over de aanvraag van verzoeker en geeft het volgende ongunstige advies:

- " Na een geheime stemming geeft de raad eenparig een ongunstig advies, daar:
- de betrokkene, doordat hij de graad van landmeter-expert van financiën bekleedt, opgenomen is in de formatie van het technisch personeel, en derhalve te allen tijde fiscale deskundigenonderzoeken en meetverrichtingen in het kader van een controle dient te verrichten,
 - wegens de fiscale opdracht van de administratie van het Kadaster, de tenuitvoerlegging van meetverrichtingen voor particulieren niet verenigbaar is met het door betrokkene uitgeoefende ambt en zijn administratieve integriteit in het gedrang zou brengen,
 - de fiscale opdracht van de betrokkene niet geldig zou kunnen worden uitgevoerd indien hij de belastingplichtige als klant in het kader van zijn privé-praktijk zou tegenkomen".

Op 18 februari 1997 weigert de Minister van Financiën de aangevraagde machtiging om de volgende redenen:

- " - doordat de hr. BAUDRU de graad van landmeter-expert van financiën bekleedt, is hij opgenomen in de formatie van het technisch personeel en dient hij derhalve te allen tijde fiscale deskundigenonderzoeken en meetverrichtingen in het kader van een controle te verrichten,
- wegens de fiscale opdracht van de administratie van het Kadaster, is de tenuitvoerlegging van meetverrichtingen voor particulieren niet verenigbaar met het door de hr. BAUDRU uitgeoefende ambt en zou daardoor zijn administratieve integriteit in het gedrang kunnen worden gebracht,
 - de fiscale opdracht van de hr. BAUDRU zou niet geldig kunnen worden uitgevoerd indien hij de belastingplichtige als klant in het kader van zijn privé-praktijk zou tegenkomen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel dat de betrokkene dient te worden gehoord; dat hij opmerkt dat de bestreden handeling verwijst naar het advies van de directieraad dat hem niet is medegedeeld, terwijl dit had moeten geschieden aangezien de Minister er rekening mee heeft gehouden; dat hij hieruit afleidt dat de uitdrukkelijke motivering van de bestreden handeling ontoereikend is en hij zich had moeten kunnen verdedigen om de Minister in kennis te stellen van de "afdoende argumenten"; dat verzoeker voorts stelt dat artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 aan de personeelsleden die halftijds werken een recht op cumulatie toekent, zodanig dat de motivering van de bestreden handeling ontoereikend en niet relevant is; dat hij uit deze bepaling afleidt dat de hoedanigheid van ambtenaar van het kadaster geen oorzaak van de weigering van een cumulatie-aanvraag vormt;

Overwegende dat de bestreden handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is; dat ze de juridische en feitelijke overwegingen aangeeft waarop ze gegrond is; dat de wet van 29 juli 1991 niet voorschrijft dat in de bestuurshandeling die nadeel berokkent alle voorbereidende handelingen moeten worden opgenomen die aan de vaststelling ervan voorafgegaan zijn; dat het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 weliswaar niet van toepassing is op de ambtenaren die niet voltijds werken, maar dat deze onderworpen zijn aan de verplichtingen die met toepassing van het statuut van het Rijkspersoneel op alle ambtenaren rusten; dat in ieder geval het door verzoeker geuite bezwaar niet relevant is doordat het vaststaat dat hij zijn ambt bij de administratie van het Kadaster voltijds uitoefent; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, alsmede aan de artikelen 22 en 23 ervan, en van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat hij betoogt dat hij krachtens de voormelde bepalingen vrij is om buiten de diensturen een beroepsactiviteit in de privé-sector uit te oefenen en dat alleen een wetsbepaling, wat het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 niet is, deze vrijheid zou kunnen beperken; dat hij eveneens aanvoert dat het Rijkspersoneel dat halftijds werkt zijnerzijds het recht heeft om buiten de diensturen beroepsactiviteiten uit te oefenen, dat het voornoemde koninklijk besluit opgeheven is bij een decreet van de Vlaamse Raad van 15 juni 1994 en dat het statuut van de personeelsleden van het Vlaams Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap hen in staat stelt buiten de diensturen bij wijze van cumulatie activiteiten uit te oefenen;

Overwegende dat verzoeker vrij is de beroepsactiviteit van zijn keuze uit te oefenen; dat hij evenwel, zoals al het Rijkspersoneel, met toepassing van artikel 49 van het statuut ervan, geen ambt mag uitoefenen dat niet verenigbaar is met de uitoefening van zijn hoofdamt; dat verzoeker trouwens niet betwist dat dit in casu het geval is; dat het verbod voor een ambtenaar om een betrekking te hebben die afbreuk doet aan de uitoefening van zijn openbaar ambt geen inbreuk maakt op zijn recht op eerbiediging van zijn privé-leven; dat de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel III, 4, van het besluit van 24 november 1993 onderworpen zijn aan dezelfde verplichtingen als die welke vervat zijn in artikel 49 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan "machtsoverschrijding en (aan) schending van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter"; dat hij aanvoert dat dit besluit de waarde van een wet heeft en bepaalt dat wanneer de landmeters verrichtingen zouden uitvoeren voor rekening van particulieren, zij een door de rechtbank af te geven machtiging moeten bezitten; dat hij van oordeel is dat deze bepaling noodzakelijk deel uitmaakt van het statuut van het Rijkspersoneel en een recht op cumulatie toekent aan de landmeters van het kadaster; dat hij in zijn memorie van wederantwoord voorts stelt dat de wet van 21 mei 1819 "contenant une nouvelle ordonnance sur le droit de patente" bepaalt dat al wie een beroep uitoefent het patent moet bezitten, en dat in bijlage 14 bij dit besluit wordt gepreciseerd dat de landmeters alleen aan het patentrecht onderworpen zijn in de gevallen waarin ze dat beroep niet uitsluitend voor rekening en op kosten van de overheid uitoefenen; dat hij aanvoert dat de wetgever aldus aan de ambtenaren het recht heeft toegekend om bij wijze van cumulatie werken voor rekening van particulieren uit te voeren, welk recht wordt bekrachtigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1825;

Overwegende dat zowel de wet van 21 mei 1819 als het besluit van 31 juli 1825 alleen de verplichtingen en de fiscale gevolgen bepalen die verbonden zijn aan de uitoefening van een activiteit voor rekening van particulieren, waarbij aldus voorzien wordt in een mogelijkheid die bij andere bepalingen aan de betrokkenen kon worden toegekend zonder hen daarom enig recht te verlenen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftien februari tweeduizend twee door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.